

Bilag.

Finansministeriet.

København, den 28. Januar 1932.

I Anledning af Udvalgets Skrivelse af 21. ds., hvori udbedes Oplysning om, hvilken Betydning den i Forslag til Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v. i § 12, Stk. 6, sidste Punktum, indsatte Regel om Forhøjelse af Pensionsalder har i økonomisk Henseende, samt hvor mange Personer der omfattes af Bestemmelsen, skal man — efter underhaanden derom fra Marineministeriet indhentet Oplysning — meddele, at nævnte Lovbestemmelse vil kunne faa Betydning i Henseende til Beregning af Pension for ca. 500 Personer. Af disse andrager de midlertidige Befalingsmænd m. v. ca. 300 Personer, medens de faste Kvartermænd, Formænd, Overhaandværkere, Haandværkere, Tøjhusarbejdere og Værftsarbejdsmand, hvis Adgang til Tillæg i Pensionsalderen af 2 eller 4 Aar for henholdsvis 8 og 16 Aars Tjeneste blev bevaret ved Afsnit IV i Lov Nr. 379 af $\frac{30}{6}$ 1919, og for hvem den foreslaaede Lovbestemmelse kan antages at ville faa Betydning, maa anslaaes til ca. 200.

Hvad den økonomiske Betydning af Lovbestemmelsen angaar, skal bemærkes, at man ikke er i Stand til at anslaa noget Beløb, da Udgiftens Størrelse vil afhænge af, hvor mange af de paagældende der opnaar de omhandlede Tillæg og paa Grundlag heraf en Forhøjelse af Pensionskvotaen. Bestemmelsen vil saaledes kun faa Betydning, naar de paagældende ikke i Forvejen er berettigede til højeste Pension, altsaa kun i de Tilfælde, hvor deres pensionsgivende Tjenestetid efter Antagelsen og det fyldte 30te Aar ikke andrager 33 Aar eller derover, og disses skønsmæssige Antal vil igen bl. a. afhænge af, i hvilken Gennemsnitsalder Afgangen finder Sted, i hvilken Henseende man neppe kan opnaa nogen Vejledning ved Gennemgang af de efter den nuværende Civilarbejderlov stedfundne Pensioneringer. Der maa f. Eks. her tages Hensyn til, om man maa regne med, at de midlertidige Befalingsmænd regelmæssig skal afskediges i en yngre Alder eller ikke. For den enkelte Pensionering vil den forøgede Udgift højst kunne andrage $\frac{2}{60}$ af den pensionsgivende Lønning. Det kan dog siges, at den forøgede Udgift, som Bestemmelsen vil kunne medføre, maa antages at ville blive forholdsvis ringe, og den vil overhovedet ikke kunne faa Betydning før om en længere Aarrække.

C. V. Bramsnæs.

A. Meyer.

Til Folketingets Lønningsudvalg.